

Sygn. akt III KZ 38/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **H. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 czerwca 2016 r.,

zażalenia skazanej

na zarządzenie upoważnionego Sędziego Sądu Okręgowego we Włocławku

z dnia 4 maja 2016 r.,

o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 22 marca 2016 r. upoważniony Sędzia Sądu Okręgowego we Włocławku wyznaczył H. B. obrońcę z urzędu w celu zbadania podstaw kasacji i ewentualnego sporządzenia i podpisania kasacji lub złożenia oświadczenia przewidzianego w art. 84 § 3 k.p.k.

Opinią z dnia 8 kwietnia 2016 r., adw. Witold Naczas, zgodnie z art. 84 § 3 k.p.k., poinformował Sąd o niestwierdzeniu podstaw do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 3 lutego 2016 r., sygn. akt II Ka 479/15, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim z dnia 23 czerwca 2015 r., sygn. akt II K 348/14.

Następnie pismem z dnia 12 kwietnia 2016 r. Sędzia Sądu Okręgowego we Włocławku wezwał skazaną do uzupełnienia braku formalnego jej kasacji poprzez

sporządzenie i podpisanie jej przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru.

Skazana tego braku nie usunęła i kasacji sporządzonej oraz podpisanej przez adwokata lub radcę prawnego nie złożyła.

W związku z tym upoważniony Sędzia Sądu Okręgowego we Włocławku zarządzeniem z dnia 4 maja 2016 r. na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 93 § 2 k.p.k. odmówił przyjęcia kasacji własnej skazanej.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniosła H. B. zarzucając mu:

- obrazę prawa materialnego, poprzez uznanie, że braki formalne kasacji nie zostały usunięte oraz
- rażącą obrazę art. 42 ust. 2 Konstytucji RP w zw. z art. 78 § 1 k.p.k., poprzez niewyznaczenie skazanej nowego obrońcy z urzędu w sytuacji wydania przez pierwszego z wyznaczonych obrońców opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji.

W konkluzji skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie ulega wątpliwości, że w myśl art. 526 § 2 k.p.k. kasacja strony dla swojej prawnej skuteczności musi być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.

Ustanowiony w sprawie obrońca z urzędu – adw. W. N., nie znalazł podstaw do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 3 lutego 2016 r., sygn. akt II Ka 479/15, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim z dnia 23 czerwca 2015 r., sygn. akt II K 348/14 (pisemna opinia k. 10).

W tym stanie rzeczy, zgodnie z art. 120 k.p.k., zasadnie wezwano skazaną H. B. do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego jej osobistej kasacji poprzez sporządzenie i podpisanie jej przez adwokata lub radcę prawnego ustanowionego z wyboru, pod rygorem uznania pisma za bezskuteczne.

Skazana tego braku formalnego w określonym terminie nie uzupełniła (k. 13).

W tej sytuacji zaskarżonym zarządzeniem prawidłowo odmówiono przyjęcia jej osobistej kasacji.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.